

חיימה במלים אלה, נמשכת, בהפסקות קלות, עד היום. כי פגישה מקרית זו הובילה את הזוג, כעבור שש שנים, אל מתחת לחופה.

נתונים. לא בעיקרון

זהו סיפור אחד מרבים. ישנם עשרות של סיפורים שונים ממנו בפרטיותם הקטנים. אך אפשר ללמוד מהם עובדה מעניינת: בעוד שאדם מתכנן בהרבה מחשבה את ביתו, מחליט בהגיון קר על גיהול עסקיו, מנהל מיקוח ארוך עם הובן כשהוא קונה זוג מכיניים, הרי את הצעד החשוב ביותר בחייו, את ההחלטה הקובעת למעשה באופן מכריע את גורלו, הוא משאיר על-פי רוב, למקרה העיוור. ממחר להכניע לחיזורי הצד השני במשחקו העתיק של ארוס *

כבשטחים רבים אחרים, נבדלת גם בשטח זה ישראל מארצות הברית לא בעיקרון, אלא בנתונים. בלבד: בארצות הברית, הודו סאט, הוכיח המחקר, האשה היא המביאה, ברוב המקרים, את הגבר אל הטבעת. במספרים מדויקים: 5% של הזוגות הנשואים הם תוצאה של חיזור הדדי. 20% של הזוגות הנשואים הם תוצאה של חיזורו של הגבר אחרי האשה.

75% הם תוצאה של חיזור הנשים האמריקאיות, צמאות-החופה.

בישראל, דלילת-הנערות, שונה המצב במקצת, ומספר הרבנים המחפשים שותפת לחיים גדול ממספר בנות-החווה חסרות הבעלים. אולם גם כאן, לא ויתרו הנערות על נטייתן הטבעית לכבוש את הגברים לעצמן. משאל העולם הזה מראה: רק 5% (בדומה למצב בארצות-הברית) של הזוגות הנשואים הם תוצאה של חיזור הדדי. אולם בשני הסעיפים האחרים, המספרים הם כמעט הפוכים:

70% של הזוגות הנשואים הם תוצאה מחיזור הגבר ורק: 25% הם תוצאה של חיזור מצד האשה.

בבית הסמור, מועמד

גורם המרחק — הן בקילומטרים והן במוצא ובגיל — הגו תמיד אחד הראשונים, כאשר המדובר הוא ביחסים בין בני-האדם: בעוד שבארצות-הברית, המרחק הממוצע בין מקום מגוריהם של הבעל והאשה-בעתיד אינו עולה בממוצע על 300 מטר, והמועמד העיקרי למלא את המקום החשוב ביותר בחייה של הנערה האמריקאית הגו תמיד, "הנער בבית הסמור", הרי בישראל — ארץ קטנה, שתושביה נמצאים בתנועה מתמדת, נפגשים תמיד עם בני מקום (ומוצא) אחר, עולה הממוצע על שלושה וחצי קילומטר. אולם אין טעם להרחיק גודל בחיפוש

לאה כילתה את חופשתה השנתית ב-נהריה. פגשה יום לפני סיומה בשאול גוניונסקי. פגישה זו גררה אחריה פני-שוח רבות נוספות. מקריות פחות. הס-חיימה כעבור חצי-שנה בקריאות "מזל טוב" ובשבירת כוס (במרכז). זהו סיפור אופייני: כמעט לכל זוג, שלוש חוליות כיסוי של "העולם הזה" האזינו למאות סיפורים כאלה, טרחו להוציא מחוכם את התשובה לשאלה הגורלית: באיזו דרך פוגשים הצעיר או הצעירה את הבן/הזוג. אתו הם מח-ליטים להתחיל בחיים משותפים? בעסודים הבאים סגיש "העולם הזה" לקוראיו את הדיווח המפורט, משאיר להם את הזכות להוציא מסקנות כרצונם.

ה יחזים העתיקים האמינו, שמן האצבע הרביעית של היד הימנית, יוצא עורק המוליך ישר ללב. היה זה טבעי, כתוצאה מאמונה זו, שקבעו את האצבע הזו למקומה המקודש של טבעת-הנישואין, המסמלת כלפי חוץ, כי לב זה — חתום הוא, ואינו פנוי יותר לאיש (או, הכל לפי העניין, לאשה).

מאז, זרם כבר דם רב בעורקי האנושות, והמדע הוכיח, בין השאר, כי אמונה זו היתה מגוחכת. אך תגלית זו לא מנעה, ואין כל סיכוי שתמנע בעתיד, אלפי נערות (בדרך-כלל: צעירות) מלחפש אחרי אביר-חלומותיהן שישים, בכל-זאת, את הטבעת הנכספת במקום שקבעה לו המיתולוגיה היוונית.

אולם, כברוב המקרים, הדרך בין ההחלטה לבין הגשמתה ארוכה היא, והשאלה הכמעט-נצחית היא: כיצד למצוא את הצד השני, אשר בלעדיו אין לאותו עסק קיום? איך נפגשים ומכירים זה את זה שני אנשים, הבאים אחרי-כך לידי החלטה להקים בית משותף לשניהם, להוליד ילדים, לקשור את גור-לוחיהם לנצח, לטוב או לרע (על כל פנים לפי ההחלטה המקורית).

מטפחת וקול מצרצל

היה זה ערב קייצי, מאותם ערבים, בהם מעדיף האזרח התל-אביבי הממוצע את אוויר החוץ הקריר על-פני דירתו המחניקה. כרבים אחרים, יצא גם אברהם ויינברג (23) גבה הקומה, לבוש מכנסי-הגברדין הטובים ביותר שלו, להפקיר את בלוריתו האדומת-לרוע, בלכתו לאיטו במורד רחוב המלך ג'ורג', כשפניו מועדות לבית חבר, הבחין בילדה שהלכה לפניו, החזיקה בידה השמאלית מטפחת כחולה. מצב רוחו של אברהם היה עליז, אולי — עליו יתר על המידה, הוא נתקף רצון מזור, בלתי-הגיוני, להשתעשע בדבר-מה, והילדה שנקרתה לפניו נראתה לו נושא מצויין לצורך זה. בעוברו על-פני הילדה צרתי-הגב, חטף מידה את המטפחת צהובת-הפרחים.

התגובה לא אחרה לבוא. קול מצלצל אמר בחומרה, ככל שיכול היה הגוף הדק להפיק: "היי, אדוני, מה אתה עושה?" אברהם היפנה את פניו. הפעם היה זה תורו להיות מושתע: לבג הילדותי השתייכה נערה חמודה, כבת 17, בעלת-תלתל שובב השמוט על המצח. אברהם גימגם בהתנצלות, שנראתה אסילו לעצמו מטופשת למדי, כי לא התכוון לדבר, ניסה רק להתבדח בצורה שלא עלתה יפה. אולם, משום מה, נסלחה ההלצה הבלתי-מוצלחת ובעלת-המטפחת הסכימה לנסות לשמוע כמה הלצות אחרות, מוצלחות יותר. השיחה לא הס-

* אל האהבה במיתולוגיה היוונית.